MISSALE ROMANUM
Diözese Brixen (möglicherweise in einem Dominikanerkloster), Wende 12./13. Jh. Seite 188r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35036
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

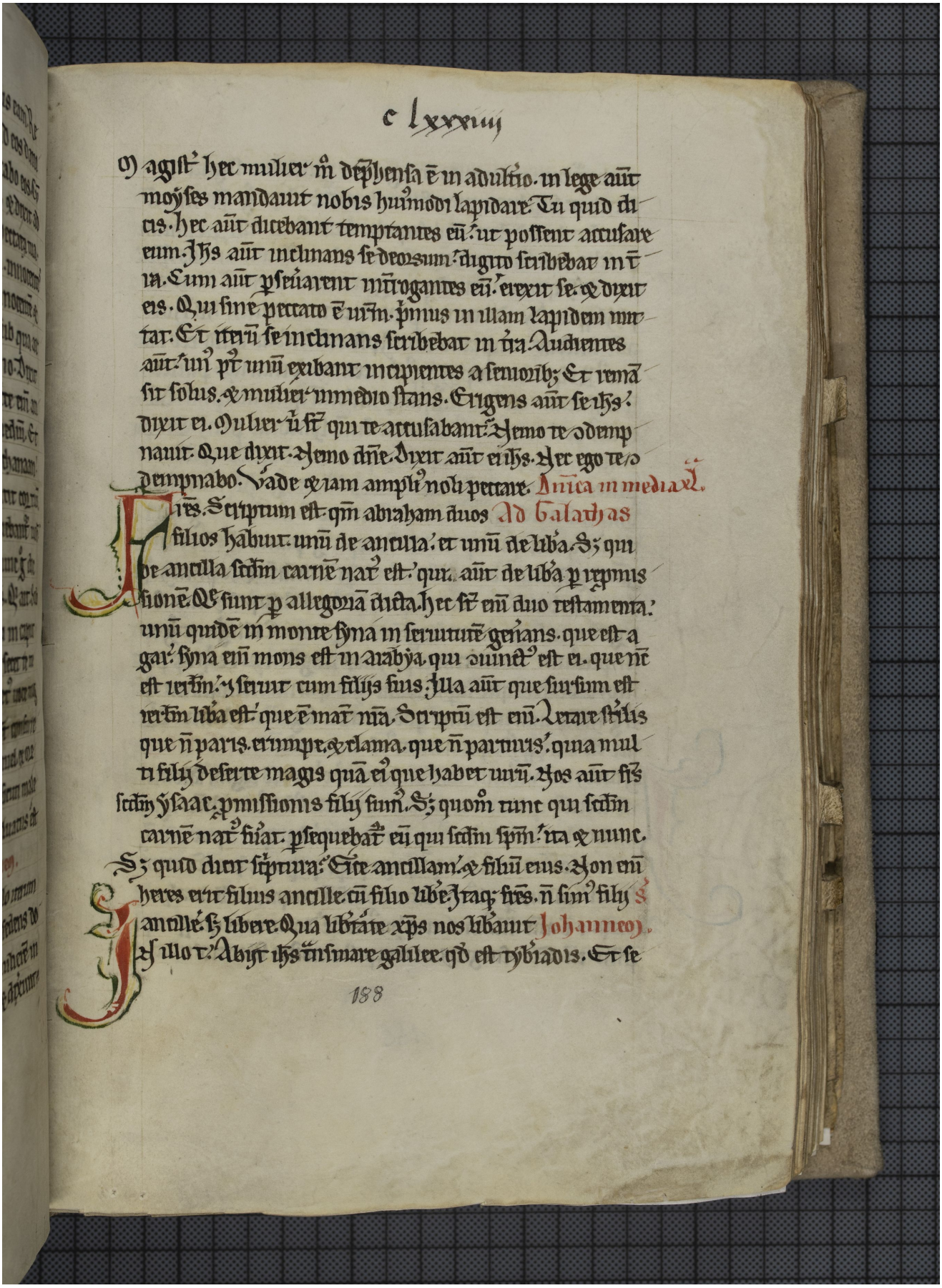

Magist' hec mulier m̄ dep̄hensa ē in adultio. in lege aūt
moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu quid di
cis. hec aūt dicebant temptantes eū: ut possent accusare
eum. Ihs aūt inclinans se deorsum: digito scribebat in t̄
ra. Cum aūt p̄seuarent int̄rogantes eū: erexit se. & dixit
eis. Qui sine peccato ē uir̄m. p̄mus in illam lapidem mit
tat. Et iterū se inclinans scribebat in t̄ra. Audientes
aūt: unus p̄t unū exibant incipientes a seniorib; Et rema
sit solus. & mulier in medio stans. Erigens aūt se ihs:
dixit ei. Mulier ubi sūt qui te accusabant: Nemo te condemp
nauit. Que dixit. Nemo dn̄e. Dixit aūt ei ihs. Nec ego te con
dempnabo. Vade & iam amplius noli peccare. Dn̄ica in media xl.

Fr̄es. Scriptum est. qm̄ abraham duos Ad Galathas
filios habuit. unū de ancilla: et unū de libera. S; qui
de ancilla sc̄dm carnē natus est: qui aūt de libera p̄ repromis
sionē. Que sunt p̄ allegoriā dicta. hec sūt enī duo testamenta:
unū quidē in monte syna in seruitutē generans. que est a
gar: syna enī mons est in arabya. qui coniunctus est ei. que nūc
est ierl̄m: & seruit cum filijs suis. Illa aūt que sursum est
ierl̄m libera est: que ē mat̄ nr̄a. Scriptū est enī. Letare sterilis
que n̄ paris. erumpe. & clama. que n̄ parturis: quia mul
ti filij deserte magis quā eius que habet uirū. Nos aūt fr̄s
sc̄dm ysaac. p̄missionis filij sumus. S; quomodo tunc qui sc̄dm
carnē natus fuerat. p̄sequebatur eū qui sc̄dm sp̄m: ita & nunc.
S; quid dicit scriptura: Eicite ancillam: & filiū eius. Non enī
heres erit filius ancille cū filio libere. Itaq; fr̄es. n̄ sumus filij s
ancille. s; libere. Qua libertate xp̄s nos liberauit Johanneon.
In illo t: Abijt ihs trans mare galilee. qd est tyberiadis. Et se